

**PARLEMENT BRUXELLOIS
BRUSSELS PARLEMENT**

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

**ASSEMBLÉE RÉUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE COMMUNE**

—
**Integraal verslag
van de interpellaties
en de vragen**

—
**Compte rendu intégral
des interpellations
et des questions**

—
**Commissie voor de Gezondheid
en Bijstand aan Personen**

—
**Commission de la santé
et de l'aide aux personnes**

—
**VERGADERING VAN
DONDERDAG 12 MAART 2020**

—
**RÉUNION DU
JEUDI 12 MARS 2020**

Het **integraal verslag** bevat de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling - *cursief gedrukt* - verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de directie Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

Publicatie uitgegeven door het
Brussels Hoofdstedelijk Parlement
Directie Verslaggeving
Tel. 02 549 68 02
E-mail criv@parlement.brussels

De verslagen kunnen geraadpleegd worden op
www.parlement.brussels

Le **compte rendu intégral** contient le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions - *imprimées en italique* - sont publiées sous la responsabilité de la direction des comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

Publication éditée par le
Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale
Direction des comptes rendus
Tél. : 02 549 68 02
E-mail : criv@parlement.brussels

Les comptes rendus peuvent être consultés à l'adresse
www.parlement.brussels

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Gilles Verstraeten 5

aan mevrouw Elke Van den Brandt en aan de heer Alain Maron, leden van het Verenigd College, bevoegd voor Welzijn en Gezondheid,

betreffende "de verdeling van de bevoegdheden binnen het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie".

Mondelinge vraag van de heer Gilles Verstraeten 10

aan mevrouw Elke Van den Brandt en aan de heer Alain Maron, leden van het Verenigd College, bevoegd voor Welzijn en Gezondheid,

betreffende "de uitvoering van de ordonnantie jeugdhulpverlening en jeugdbescherming".

Vraag om uitleg van de heer Christophe Magdalijns 14

aan mevrouw Elke Van den Brandt en aan de heer Alain Maron, leden van het Verenigd College, bevoegd voor Welzijn en Gezondheid,

betreffende "het taalgebruik in de rusthuizen in Brussel".

Toegevoegde vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten, 14

betreffende "de controles op de tweetaligheid in de Brusselse zorginstellingen".

SOMMAIRE

Question orale de M. Gilles Verstraeten 5

à Mme Elke Van den Brandt et M. Alain Maron, membres du Collège réuni chargés de l'action sociale et de la santé,

concernant "la répartition des compétences au sein du Collège réuni de la Commission communautaire commune".

Question orale de M. Gilles Verstraeten 10

à Mme Elke Van den Brandt et M. Alain Maron, membres du Collège réuni chargés de l'action sociale et de la santé,

concernant "la mise en œuvre de l'ordonnance relative à l'aide et à la protection de la jeunesse".

Demande d'explications de M. Christophe Magdalijns 14

à Mme Elke Van den Brandt et M. Alain Maron, membres du Collège réuni chargés de l'action sociale et de la santé,

concernant "l'emploi des langues en maison de repos à Bruxelles".

Demande d'explications jointe de M. Gilles Verstraeten, 14

concernant "les contrôles en matière de bilinguisme dans les institutions de soins bruxelloises".

Samengevoegde bespreking – Sprekers:

De heer Christophe Magdalijs (DéFI)

De heer Gilles Verstraeten (N-VA)

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen)

De heer Alain Maron, lid van het
Verenigd College

Discussion conjointe – Orateurs :

M. Christophe Magdalijs (DéFI)

M. Gilles Verstraeten (N-VA)

M. Juan Benjumea Moreno (Groen)

M. Alain Maron, membre du Collège
réuni

*Voorzitterschap: de heer Ibrahim Dönmez, voorzitter.
Présidence : M. Ibrahim Dönmez, président.*

**MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER
GILLES VERSTRAETEN**

**AAN MEVROUW ELKE VAN DEN
BRANDT EN AAN DE HEER ALAIN
MARON, LEDEN VAN HET VERENIGD
COLLEGE, BEVOEGD VOOR WELZIJN
EN GEZONDHEID,**

**betreffende "de verdeling van de
bevoegdheden binnen het Verenigd College
van de Gemeenschappelijke Gemeenschaps-
commissie".**

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Ik had gehoopt dat collegelid Van den Brandt deze keer wel aanwezig zou zijn.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) regelt en beheert de gemeenschapsbevoegdheden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die gemeenschappelijk zijn voor beide gemeenschappen. Deze bipersoonsgebonden aangelegenheden worden besproken in de commissies voor de Gezondheid en Bijstand aan Personen en in de commissie voor Algemene Bicommunautaire Zaken. In beide commissies horen twee ministers, één uit elke taalgroep, verantwoording af te leggen als leden van het Verenigd College van de GGC. In de commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan Personen zijn dat collegeleden Elke Van den Brandt en Alain Maron. In de commissie voor de Algemene Bicommunautaire Zaken gaat het om collegeleden Sven Gatz en Bernard Clerfayt.

Het is mij opgevallen dat collegelid Van den Brandt nog geen enkele commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan Personen heeft bijgewoond. Nochtans is ook zij bevoegd voor Gezondheid en Welzijn als lid van het Verenigd College van de GGC, zoals vastgelegd bij besluit van 22 juli 2019 (artikel 3). Deze vaststelling doet mij besluiten dat alleen collegelid Maron en zijn kabinet zich bezighouden met bevoegdheden zoals gezondheid,

**QUESTION ORALE DE M. GILLES
VERSTRAETEN**

**À MME ELKE VAN DEN BRANDT ET M.
ALAIN MARON, MEMBRES DU
COLLÈGE RÉUNI CHARGÉS DE
L'ACTION SOCIALE ET DE LA SANTÉ,**

**concernant "la répartition des compétences
au sein du Collège réuni de la Commission
communautaire commune".**

M. Gilles Verstraeten (N-VA) (*en néerlandais*).- *Je regrette l'absence de Mme Van den Brandt.*

Les affaires bicommunautaires réglées et gérées par la Commission communautaire commune (Cocom) sont discutées au sein de la commission de la santé et de l'aide aux personnes et de la commission des affaires bicommunautaires générales, où deux ministres, un pour chaque groupe linguistique, doivent rendre compte de leur action en tant que membres du Collège réuni de la Cocom. Pour la première commission, il s'agit de Mme Van den Brandt et de M. Maron ; pour la seconde, de MM. Gatz et Clerfayt.

Je m'étonne que Mme Van den Brandt, membre du Collège réuni, n'ait participé à aucune commission de la santé et de l'aide aux personnes, alors qu'elle est compétente, en cette qualité, pour ces matières. J'en déduis que seul son collègue Alain Maron et son cabinet traitent de compétences telles que la santé, l'accueil des sans-abri et l'intégration civique. Le site web de la Région bruxelloise indique pourtant clairement que le cabinet de Mme Van den Brandt comprend une "cellule politique générale et Cocom".

La page de M. Maron ne mentionne pas la Cocom, mais une "cellule social-santé", qu'il partage avec la ministre Trachte, membre comme lui du collège

daklozenopvang en inburgering. Op de website van het Brussels Gewest staat nochtans duidelijk te lezen dat er op het kabinet-Van den Brandt een “Cel Algemeen Beleid en GGC” is, met een adjunct-kabinetschef, een administratief medewerkster en vier andere medewerkers.

De pagina van collegelid Maron daarentegen bevat geen enkele verwijzing naar de GGC, wel naar een “Cel Sociaal Beleid-Gezondheid” met een adjunct-kabinetschef en zes medewerkers. Deze cel deelt collegelid Maron met minister Trachte, die net zoals hij lid is van het College van de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) en daarin bevoegd is voor onder meer gezondheids promotie.

Over die overlappingsen hebt u al gezegd dat de medewerkers zich zowel met GGC- als Cocof-materie bezighouden, net omdat het beleid van de GGC en de Cocof grotendeels op elkaar wordt afgestemd. Ik vraag me dan wel af of er in dat verhaal ook aandacht naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) gaat.

Waarom heeft collegelid Van den Brandt nog geen enkele vergadering van de commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan Personen bijgewoond? Hoeveel medewerkers van collegelid Van den Brandt houden zich daadwerkelijk bezig met GGC-materie? Hoeveel van uw medewerkers houden zich bezig met GGC-materie en hoeveel van hen houden zich ook met Cocof-materie bezig?

Hoe vaak is er systematisch overleg over GGC-materies tussen uw kabinet en het kabinet van mevrouw Van den Brandt? Wordt het GGC-beleid ook afgestemd op het VGC-beleid? Op welke manier gebeurt dat?

De heer Alain Maron, lid van het Verenigd College.- Gezien de vele verzoeken van de Brusselse welzijns- en gezondheidsactoren om voor één enkele gesprekspartner te kiezen in plaats van vier, spraken collegelid Van den Brandt en ikzelf bij het begin van deze regeerperiode af dat een gemeenschappelijke actie inzake gezondheid en bijstand aan personen voor de Brusselse welzijns- en gezondheidssector de ideale oplossing zou zijn om een coherent Brussels beleid te voeren.

de la Commission communautaire française (Cocof) et compétente à ce titre pour la promotion de la santé.

Vous nous avez déjà expliqué que les collaborateurs de cette cellule s'occupent aussi bien des matières de la Cocom que de celles de la Cocof puisque les politiques de ces deux entités sont dans une large mesure alignées l'une sur l'autre. Je me demande si l'on n'a pas oublié la Commission communautaire flamande (VGC) dans cette affaire.

Pourquoi Mme Van den Brandt n'a-t-elle encore assisté à aucune réunion de notre commission ? Combien de ses collaborateurs s'occupent-ils effectivement des matières de la Cocom ? Combien de vos collaborateurs sont-ils chargés des compétences de la Cocom, et combien de celles de la Cocof ?

Vos cabinets respectifs se concertent-ils souvent sur les matières de la Cocom ? La politique de la Cocom est-elle aussi alignée sur celle de la VGC ? De quelle manière ?

M. Alain Maron, membre du Collège réuni (en néerlandais).- *Étant donné que les acteurs du secteur préfèrent avoir affaire à un seul interlocuteur plutôt qu'à quatre, j'ai convenu avec ma collègue, au début de la législature, qu'une action commune en matière de santé et d'aide aux personnes serait la solution idéale pour mener une politique bruxelloise cohérente. C'est ainsi que mon cabinet exerce la compétence en collaboration*

Zodoende neemt mijn kabinet de bevoegdheid waar in samenwerking met de GGC-raadgevers van het kabinet van collegelid Van den Brandt.

Dat doen we expliciet om een versnippering van het welzijns- en gezondheidsbeleid te voorkomen en de overheidsmiddelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. De coördinatie van mobiliteit, openbare werken en verkeersveiligheid door één enkele Brusselse minister moet dus op dezelfde manier worden geïnterpreteerd. De Brusselse belangen staan daarbij centraal.

Collegelid Van den Brandt en ik zullen onze gezamenlijke bevoegdheden op het gebied van welzijn en gezondheid delegeren.

Behalve voor de ordonnanties en besluiten van het Verenigd College, en met het oog op een efficiënt en coherent beleid, sta ik in voor alle handelingen waarvoor wij gezamenlijk bevoegdheden uitoefenen op het gebied van welzijn en gezondheid. Dat gaat onder meer over de ondertekening van ministeriële besluiten, de aanstelling van advocaten, het toezicht op de OCMW's en de lancering van overheidsopdrachten.

Deze delegatie geschiedt in nauw overleg en in volledige transparantie met het kabinet van collegelid Van den Brandt. Er worden zeer regelmatig vergaderingen georganiseerd tussen onze kabinetten om ervoor te zorgen dat we steeds op dezelfde golflengte zitten op het vlak van het welzijns- en gezondheidsbeleid dat we ten dienste van alle Brusselaars willen voeren, ongeacht de taal die ze spreken.

Bij het kabinet van collegelid Van den Brandt zijn twee personen verantwoordelijk voor de aangelegenheden inzake welzijn en gezondheid binnen de bevoegdheden van de GGC. Binnen mijn kabinet en dat van collegelid Trachte is er een groter team beschikbaar, dat zich bezighoudt met de welzijns- en gezondheidsaangelegenheden binnen de bevoegdheden van zowel de Cocof als de GGC. Dat is nieuw en illustreert de kracht van de bundeling van bevoegdheden in hoofde van één enkel Brussels regeringslid.

avec les conseillers du cabinet de Mme Van den Brandt chargés de la Cocom.

L'idée est d'éviter un éclatement de la politique social-santé et d'utiliser le plus efficacement possible l'argent public. Mme Van den Brandt et moi-même déléguerons nos compétences communes dans ce domaine.

J'assure tous les actes pour lesquels nous exerçons une compétence conjointe dans le domaine de la politique sociale et de la santé, à l'exception des ordonnances et des arrêtés du Collège réuni. Il s'agit entre autres de la signature d'arrêtés ministériels, de la désignation d'avocats, de la tutelle sur les CPAS et du lancement de marchés publics.

Cette délégation se fait en concertation étroite, et de manière totalement transparente, entre nos deux cabinets, qui se réunissent régulièrement pour accorder leurs violons.

Au cabinet de ma collègue, deux personnes sont chargées du social-santé dans le cadre des compétences de la Cocom, tandis que mon cabinet et celui de Mme Trachte s'appuient sur une équipe plus étoffée qui s'occupe des mêmes matières dans le cadre des compétences de la Cocof comme de la Cocom. Cette nouvelle pratique illustre la puissance du regroupement de compétences dans le chef d'un seul membre du gouvernement bruxellois.

Mon cabinet est soucieux de l'alignement des politiques de la Cocom et de la VGC. Il s'entretient régulièrement à cet effet avec les conseillers du cabinet de Mme Van den Brandt chargés respectivement de ces matières.

Au sein de la politique de santé, les soins de première ligne de la Cocom et de la VGC sont harmonisés sur le plan institutionnel. La collaboration en matière de citoyenneté et de lutte contre la pauvreté, par exemple, a été fixée dans des accords entre les différentes entités.

Enfin, cette manière de faire permet d'établir des liens entre les différentes lignes d'action, de réaliser des économies d'échelle et d'agir avec une

De medewerkers die deel uitmaken van dit team, worden vermeld op de officiële website van het gewest. Bij onze twee kabinetten zijn negen raadgevers belast met de welzijns- en gezondheids-aangelegenheden.

De afstemming tussen het beleid van de GGC en dat van de VGC is een vanzelfsprekende bekommernis van mijn kabinet en is het voorwerp van regelmatige besprekingen tussen de GGC-raadgevers en VGC-raadgevers van het kabinet van collegelid Van den Brandt.

Op institutioneel niveau wordt binnen het gezondheidsbeleid de eerstelijnszorg van de GGC en de VGC op elkaar afgestemd. De samenwerking op het vlak van bijvoorbeeld inburgering en armoedebestrijding in het kader van de bijstand aan personen werd vastgelegd in samenwerkings-akkoorden tussen de verschillende entiteiten.

Tot slot kunnen we door onze organisatie verbanden leggen tussen de verschillende beleidslijnen, schaalvoordeel realiseren en efficiënter handelen in het belang van alle Brusselaars.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Dank voor uw eerlijk antwoord, hoewel het mij ook zorgen baart. Tijdens de vorige regeerperiode waren er collegeleden in beide taalgroepen, die hun verantwoordelijkheid opnamen voor gemeenschapsmateries. Dat is gevoelige materie, want het gaat om de zorg voor personen.

De Nederlandstaligen hebben het GGC-beleid blijkbaar bijna volledig losgelaten. Op het kabinet van collegelid Van den Brandt zijn er slechts twee personen die de totale waaier aan welzijns- en gezondheidsbevoegdheden volgen. Vergeleken met uw kabinet stelt zich de vraag hoe ernstig dit gevolgd wordt aan Nederlandstalige kant. Wordt er nog rekening gehouden met de gevoeligheden en besognes aan Nederlandstalige kant? Wordt het niet vooral een onderonsje tussen de Cocof en uzelf als hoofd van de GGC, waarbij u steeds meer in de richting gaat van de Sainte-Émilie-akkoorden? Dat betekent dat we stilaan overgaan tot een

plus grande efficacité au bénéfice de tous les Bruxellois.

M. Gilles Verstraeten (N-VA) *(en néerlandais).*- *Votre réponse m'inquiète. Sous la précédente législature, les matières communautaires étaient gérées par deux membres du collège, un par rôle linguistique.*

Il semble que les néerlandophones ont totalement lâché la politique de la Cocom. Le cabinet de Mme Van den Brandt ne compte que deux personnes censées suivre tout l'éventail des compétences en social-santé. Peuvent-elles le faire sérieusement ? Est-il encore tenu compte des sensibilités néerlandophones ? Ne pratiquez-vous pas, en tant que dirigeant de la Cocom, une sorte d'entre-soi avec la Cocof, qui s'oriente de plus en plus vers les accords de la Sainte-Émilie ? Nous assistons, autrement dit, à une francisation progressive des institutions communautaires à Bruxelles.

Ma critique vous vise moins vous que votre collègue, Mme Van den Brandt, et les néerlandophones de la majorité. J'aurais voulu avoir une plus large discussion, mais je n'en ai pas

verfransing van de gemeenschapsinstellingen in Brussel.

Ik maak mij daar ernstige zorgen over. Dat is minder een kritiek aan uw adres, dan aan dat van collegelid Van den Brandt en de Nederlandstaligen in de meerderheid.

Ik had graag hierover een ruimere discussie gevoerd, maar dat is mij niet toegestaan, omdat men het blijkbaar niet belangrijk genoeg vond - quod erat demonstrandum. Voor mij is deze discussie dan ook nog niet afgelopen.

De heer Alain Maron, lid van het Verenigd College (in het Frans).- *De beslissing om vier ministers te vervangen door één, en zelfs vijf kabinetten door één, weerspiegelt de wens om efficiënter te werken. De sector en de Franstalige, Nederlandstalige en tweetalige instellingen wilden dat het beleid inzake sociale zaken en gezondheid geïntegreerd gevoerd zou worden. Meer en meer instellingen vinden dat dat beleid gewestelijk moet zijn. De bevoegde minister had evengoed mevrouw Van den Brandt of een andere Nederlandstalige kunnen zijn.*

U vindt de kabinetten te Franstalig, maar maakt zich geen zorgen over het feit dat de mobiliteit, de belangrijkste begrotingspost van het gewest, al meer dan vijftien jaar wordt beheerd door voornamelijk Nederlandstaligen. Maken Frans-taligen zich daar zorgen over? Neen, wij hebben daar geen probleem mee.

U voert een institutioneel discours, maar wat is het probleem in de praktijk? Voeren we een anti-Vlaams beleid op sociaal vlak en op het vlak van gezondheid? Neen, ons beleid is in het belang van alle Brusselaars en we willen het voor iedereen verbeteren, ongeacht de taal die iemand spreekt.

Op de agenda staat een vraag over de Foyer Bodeghem, een Nederlandstalige instelling die de deuren sluit. Denkt u dat we hiervoor geen oplossing zoeken? Zullen we zeggen dat deze Nederlandstalige instelling sluit als gevolg van de beperkende maatregelen van de Vlaamse Gemeenschap en dat we ons niet hoeven te bekommeren om de gevolgen van de Vlaamse

eu l'occasion. Manifestement, elle ne semble pas très importante, et c'est ce que je voulais précisément démontrer. Je n'en resterai pas là.

M. Alain Maron, membre du Collège réuni.- *La décision de remplacer quatre ministres par un seul, et même cinq cabinets par un seul cabinet, répond à une volonté de travailler de manière plus efficace. Le secteur et les institutions, francophones, néerlandophones ou bilingues, voulaient que le social et la santé soient gérés de manière plus intégrée. De plus en plus de ces associations considèrent que la politique du social et de la santé doit être régionale, territorialisée. Par ailleurs, ce ministre ou cette ministre aurait pu être néerlandophone. Cela aurait été possible dans la répartition des compétences. Nous aurions pu imaginer que ce soit Mme Van den Brandt ou un autre ministre.*

Par ailleurs, vous me dites que les cabinets sont trop francophones. Mais vous ne vous inquiétez pas du fait que depuis plus de quinze ans, la mobilité, qui est le poste budgétaire régional le plus important, est gérée par des cabinets essentiellement néerlandophones. Est-ce que quelqu'un s'en inquiète ? Est-ce que les francophones s'en inquiètent ? Non. Cela nous est égal. Cela ne pose aucun problème.

En outre, vous nous faites un discours institutionnel, mais quels sont les problèmes rencontrés sur le terrain ? Est-ce que nous menons une politique antiflamande dans les domaines du social et de la santé ? Non, et c'est hors de question ! La politique du social et de la santé est menée au profit de toutes les Bruxelloises et de tous les Bruxellois, et nous voulons l'améliorer pour tout le monde, quelle que soit la langue parlée.

bezuinigingen in Brussel? Neen! We moeten opdraaien voor de beslissingen die de Vlaamse regering neemt, maar dat maakt niet uit, want we zijn solidair. We werken aan het sociale beleid en het gezondheidsbeleid met alle instellingen, ook met de Nederlandstalige, en dat zullen we blijven doen, in tegenstelling tot wat u misschien vermoedt of doet uitschijnen!

- Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER GILLES VERSTRAETEN

AAN MEVROUW ELKE VAN DEN BRANDT EN AAN DE HEER ALAIN MARON, LEDEN VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR WELZIJN EN GEZONDHEID,

betreffende "de uitvoering van de ordonnantie jeugdhulpverlening en jeugdbescherming".

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Naar aanleiding van de zesde staatshervorming werd de bevoegdheid van het jeugdsanctierecht of jeugddelinquentierecht overgeheveld naar de gemeenschappen. In Brussel is de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) bevoegd om te beslissen over de maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit (MOF) hebben gepleegd, over de regels inzake de uithandengeving en de plaatsing in een gesloten instelling.

Tijdens de vorige regeerperiode was de N-VA de enige partij die parlementaire vragen heeft ingediend over dit onderwerp. Voor ons is dit een belangrijk onderwerp, des te meer omdat er de voorbije jaren in de media vaak berichten

À l'ordre du jour figure une question sur le Foyer Bodeghem, une institution néerlandophone qui ferme ses portes. Croyez-vous que nous ne travaillions pas à trouver des solutions pour cette structure ? Allons-nous dire que cette institution néerlandophone ferme ses portes à la suite des mesures de restriction de la Communauté flamande et que nous n'avons que faire des conséquences de l'austérité flamande à Bruxelles ? Non ! Nous devons payer les décisions prises par le gouvernement flamand, mais peu importe, car nous sommes solidaires. Nous travaillons sur le social-santé avec toutes les institutions, y compris néerlandophones. Et nous continuerons de le faire, contrairement à ce que vous pouvez penser et contrairement à vos discours !

- L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. GILLES VERSTRAETEN

À MME ELKE VAN DEN BRANDT ET M. ALAIN MARON, MEMBRES DU COLLÈGE RÉUNI CHARGÉS DE L'ACTION SOCIALE ET DE LA SANTÉ,

concernant "la mise en œuvre de l'ordonnance relative à l'aide et à la protection de la jeunesse".

M. Gilles Verstraeten (N-VA) (en néerlandais).- *La sixième réforme de l'État a transféré la compétence du droit sanctionnel de la jeunesse aux Communautés. À Bruxelles, la Commission communautaire commune (Cocom) décide des mesures à l'encontre des jeunes ayant commis un fait qualifié d'infraction (FQI), des règles en matière de dessaisissement et du placement en institution fermée.*

Sous la précédente législature, la N-VA a été le seul parti à poser des questions parlementaires à ce sujet. Les médias font souvent état de graves délits commis par de jeunes Bruxellois. Parfois, la société doit se comporter envers les jeunes comme des parents envers leurs enfants : elle doit les éduquer et faire d'eux des adultes responsables,

verschenen over Brusselse jongeren die bij zware misdrijven betrokken waren. Dat gebeurt vandaag ook nog, trouwens. Een samenleving moet met jongeren soms omgaan zoals ouders dat doen met hun kinderen. Ouders die opvoeden, zorgen ervoor dat hun kinderen opgroeien tot verantwoordelijke volwassenen. Dat doen ze niet alleen door hen altijd te beschermen, maar ook door grenzen te stellen en hen op hun verantwoordelijkheden te wijzen.

Na jaren van voorbereiding en overleg met de academische wereld, de sector van de jeugdbescherming, de rechters en het parket is op 24 april 2019 een ordonnantie betreffende de jeugdhulpverlening en -bescherming goedgekeurd. In deze ordonnantie worden alle mogelijke maatregelen behouden die in de regelgeving van de Vlaamse en Franse Gemeenschap voorzien zijn. Er wordt geen eigen, afwijkend recht opgesteld. Een terechte benadering, aangezien voorheen al het principe gold dat gemeenschappen, die mee voor de tenuitvoerlegging van dit recht verantwoordelijk zijn, niet verplicht kunnen worden om maatregelen te organiseren die niet in hun eigen recht zijn voorzien.

Een voorbeeld is dat de opname van een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd in een open instelling niet langer mogelijk zal zijn in Vlaanderen, terwijl die mogelijkheid in Franstalig België wel gehandhaafd blijft. Naargelang naar welke gemeenschap de jongere verwezen wordt, zal de rechter de aangepaste maatregelen kunnen opleggen. Dit is een zeer goede vorm van regelgeving, die het Brussels Gewest gerust ook op andere bevoegdheden mag toepassen.

De N-VA is eveneens tevreden omdat de ordonnantie niet uitsluitend gericht is op jeugdbescherming, maar ook op herstel. Zo gaat er meer aandacht naar de slachtoffers en de schade voor de samenleving, en worden jongeren en ouders op hun verantwoordelijkheid gewezen.

Begin 2019 verklaarde uw voorganger dat de inwerkingtreding van de ordonnantie gepland was voor 1 januari 2020. Die deadline is duidelijk niet gehaald. Het samenwerkingsakkoord met de Vlaamse en Franse Gemeenschap is voor zover ik weet alleen in eerste lezing goedgekeurd door het

pas seulement en les protégeant en toute occasion, mais aussi en leur fixant des limites.

Après des années de préparatifs et de concertation avec divers acteurs, une ordonnance relative à l'aide et à la protection de la jeunesse a été approuvée le 24 avril 2019. Elle maintient toutes les mesures possibles prévues par les réglementations des Communautés flamande et française. Il n'a pas été institué de droit dérogatoire, et à juste titre, étant donné que les Communautés, coresponsables de l'exécution de ce droit, ne peuvent être tenues d'organiser des mesures qui ne sont pas prévues dans leur propre droit.

Par exemple, l'admission, dans une institution ouverte, d'un mineur ayant commis un FQI ne sera plus possible en Flandre, mais le restera en Belgique francophone. Le juge pourra imposer au jeune les mesures adaptées en fonction de la Communauté dont il relève. C'est là une très bonne forme de réglementation, que la Région bruxelloise pourrait appliquer à d'autres domaines encore.

La N-VA se réjouit aussi du fait que, loin de se borner à la protection de la jeunesse, l'ordonnance traite aussi de la réparation ; elle accorde une plus grande attention aux victimes et place les jeunes et les parents face à leurs responsabilités.

Au début de l'année 2019, votre prédécesseur déclarait que l'ordonnance devait entrer en vigueur le 1er janvier 2020. Ce délai n'a manifestement pas été tenu. L'accord de coopération entre les deux Communautés a uniquement été approuvé en première lecture par le Collège réuni le 4 avril 2019. Enfin, je lis dans l'accord de majorité que le gouvernement "s'engagera dans ou poursuivra la mise en œuvre de politiques harmonisées sur le territoire régional" en matière d'aide à la jeunesse.

Quand l'ordonnance entrera-t-elle en vigueur ? Où en sont les accords de coopération entre les Communautés flamande et française en vue de son exécution ?

Qu'entendez-vous par "des politiques harmonisées sur le territoire régional" ? Visez-vous un droit

Verenigd College op 4 april 2019. Ten slotte lees ik in het regeerakkoord dat de regering op het gebied van jeugdhulpverlening “van start zal gaan met of verder werk maken van een beleidsharmonisering voor het hele gewest”.

Wanneer treedt de ordonnantie in werking?

Hoever staan de samenwerkingsakkoorden met de Vlaamse en Franse Gemeenschap voor de uitvoering van de ordonnantie?

Wat bedoelt u met "een beleidsharmonisering voor het hele gewest"? Denkt u aan een zuiver Brussels jeugdsanctierecht? Indien ja, hoe ziet u de rol van de Vlaamse en Franse Gemeenschap hierin?

De heer Alain Maron, lid van het Verenigd College.- In artikel 95 van de ordonnantie staat dat het Verenigd College de datum bepaalt waarop de ordonnantie in werking treedt. Tot op heden heeft het Verenigd College nog geen datum vastgelegd. De besprekingen met de andere bevoegde entiteiten zijn immers nog niet afgerond.

Om toch vooruitgang te boeken, was er in de zomer van 2019 een projectoproep voor een academisch onderzoek dat de juridische en andere moeilijkheden moet opsporen die kunnen voortkomen uit de versnippering van de wetgevende bevoegdheden inzake jeugdbescherming tussen de Franse, Vlaamse en Duitstalige Gemeenschap, de federale overheid en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Er werden geen offertes ingediend.

Daarom volgde in november 2019 een nieuwe projectoproep, waarna het onderzoek aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) werd gegund. Het onderzoek werd aangevat op 15 februari 2020. De conclusies worden verwacht op 15 mei 2020.

Naast het opsporen van de moeilijkheden zullen de conclusies aanbevelingen bevatten over de inhoud van het samenwerkingsakkoord dat moet worden gesloten tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de GGC.

*sanctionnel de la jeunesse purement bruxellois ?
Quel serait alors le rôle des deux Communautés ?*

M. Alain Maron, membre du Collège réuni (en néerlandais).- *Le Collège réuni n'a pas encore fixé de date pour l'entrée en vigueur de l'ordonnance car les discussions avec les autres entités compétentes sont encore en cours.*

Pour avancer malgré tout, un appel à projets a été lancé à l'été 2019 en vue de la réalisation d'une étude universitaire sur les difficultés, notamment juridiques, susceptibles de résulter de l'éparpillement des compétences législatives en matière de protection de la jeunesse. Aucune offre n'a été soumise.

Un nouvel appel à projets a été remporté par la Vrije Universiteit Brussel (VUB). Les conclusions de son étude sont attendues pour le 15 mai 2020. Elles contiendront aussi des recommandations sur le contenu de l'accord de coopération devant être conclu entre les Communautés française et flamande et la Cocom.

Des questions spécifiques y seront également abordées :

- le déménagement à Bruxelles ou de Bruxelles, en cours de procédure, d'une personne exerçant l'autorité parentale sur un jeune poursuivi pour un FQI ;

Daarnaast, moeten de aanbevelingen ook betrekking hebben op een aantal specifieke kwesties, zoals:

- de verhuizing van en naar Brussel tijdens een procedure van personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over een jongere die wordt vervolgd wegens een als misdrijf omschreven feit;

- de criteria op basis waarvan het Brussels parket een jongere zal doorverwijzen naar een Franstalige of Nederlandstalige jeugdrechter;

- de criteria op basis waarvan een Brusselse rechter een jongere zal doorverwijzen naar een dienst of instelling van de Franse of Vlaamse Gemeenschap (met dien verstande dat de Franse en Vlaamse Gemeenschap hun diensten en instellingen ter beschikking stellen voor de uitvoering van de Brusselse ordonnantie).

De maatregelen die het openbaar ministerie of de jeugdrechtbank kunnen nemen tegenover een Brusselse minderjarige die wordt vervolgd wegens een als misdrijf omschreven feit, worden beschreven in de ordonnantie van 16 mei 2019. Ik ben niet van plan om die te wijzigen.

Die maatregelen verschillen gelukkig niet fundamenteel van de maatregelen die een jeugdrechter in het Vlaams of Waals Gewest kan nemen. Dat lijkt mij noodzakelijk om de gelijke behandeling van minderjarigen te waarborgen.

Hopelijk kan ik hier over enkele weken op terugkomen nadat de VUB haar onderzoeksresultaten heeft bekendgemaakt.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Als ik u hoor zeggen dat er een onderzoek besteld is om de versnippering tussen de verschillende entiteiten te bestuderen, vooraleer u verder gaat met een samenwerkingsakkoord, dan zie ik de bui al hangen.

U bent ook, zoals u daarnet hebt gezegd naar aanleiding van mijn vraag over de bevoegdheidsverdeling, voorbereidingen aan het treffen met betrekking tot de vraag naar

- les critères de renvoi d'un jeune devant un juge de la jeunesse francophone ou néerlandophone ;

- les critères de renvoi d'un jeune vers un service ou une institution de la Communauté française ou flamande.

Les mesures pouvant être prises à l'encontre d'un mineur bruxellois poursuivi pour un FQI sont décrites dans l'ordonnance. Je n'ai pas l'intention de les modifier. Heureusement, elles ne sont pas fondamentalement différentes des mesures qu'un juge de la jeunesse flamand ou wallon peut prendre. L'égalité de traitement entre mineurs doit être garantie.

J'espère pouvoir aborder à nouveau la question dans quelques semaines, quand la VUB aura publié les résultats de son étude.

M. Gilles Verstraeten (N-VA) *(en néerlandais).*- *Vous dites avoir commandé une étude pour analyser l'éclatement des compétences entre les différentes entités avant tout accord de coopération : je vous vois venir !*

Vous êtes en train de préparer la régionalisation de compétences communautaires, comme vous venez de le montrer dans votre réponse à ma question précédente, et cela m'inquiète. Deux ministres bruxellois sont chargés des compétences communautaires pour faire le lien avec les

regionalisering van de gemeenschapsbevoegdheden. Ook voor de inburgering geldt dit.

Vandaar dat ik mij zorgen maak. Het Brussels Gewest heeft twee ministers gekregen voor de gemeenschapsbevoegdheden, omdat die fungeren als verbindingsofficier met de gemeenschappen en ze aldus de bevoegdheden op dat vlak vertalen naar Brussel.

Ik wacht samen met u op de resultaten van het onderzoek van de VUB. Ik ben al blij dat u niet van plan bent om de maatregelen te wijzigen die ten aanzien van minderjarigen genomen kunnen worden. U bent dus niet van plan om aan de kern van de ordonnantie te raken.

Ik hoop dat de vernieuwde ordonnantie snel in werking zal treden.

- Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER CHRISTOPHE MAGDALIJNS

AAN MEVROUW ELKE VAN DEN BRANDT EN AAN DE HEER ALAIN MARON, LEDEN VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR WELZIJN EN GEZONDHEID,

betreffende "het taalgebruik in de rusthuizen in Brussel".

TOEGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER GILLES VERSTRAETEN,

betreffende "de controles op de tweetaligheid in de Brusselse zorginstellingen".

De heer Christophe Magdalijns (DéFI) *(in het Frans).*- Sinds 2015 zijn de door de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) goedgekeurde rusthuizen ondergebracht bij de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Voortaan worden nagenoeg alle rusthuizen in het

Communautés et traduire leurs compétences dans notre Région.

J'attends comme vous les résultats de l'étude de la VUB. Je me réjouis déjà que vous n'ayez pas l'intention de modifier les mesures pouvant être prises à l'encontre des mineurs. J'espère que la nouvelle ordonnance entrera rapidement en vigueur.

- L'incident est clos.

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. CHRISTOPHE MAGDALIJNS

À MME ELKE VAN DEN BRANDT ET M. ALAIN MARON, MEMBRES DU COLLÈGE RÉUNI CHARGÉS DE L'ACTION SOCIALE ET DE LA SANTÉ,

concernant "l'emploi des langues en maison de repos à Bruxelles".

DEMANDE D'EXPLICATIONS JOINTE DE M. GILLES VERSTRAETEN,

concernant "les contrôles en matière de bilinguisme dans les institutions de soins bruxelloises".

M. Christophe Magdalijns (DéFI).- Au regard de ce qui se passe aujourd'hui à Watermael-Boitsfort, la question de l'emploi des langues dans les maisons de repos prend un relief tout relatif. Néanmoins, je vous propose d'en parler.

Brussels Hoofdstedelijk Gewest door de GGC erkend, met uitzondering van enkele door de Vlaamse Gemeenschap erkende inrichtingen.

In januari 2019 heeft de GGC, naar aanleiding van de zesde staatshervorming, het beheer en de controle van de rust- en verzorgingstehuizen (RVT) overgedragen aan Iriscare, een bicommunautaire instelling van openbaar nut (ION). Iriscare is belast met het beheer en de financiering van de gezondheidssector in Brussel, en meer bepaald met de erkenning en de financiering van rusthuizen.

Door het beheer van de RVT's over te hevelen naar een bicommunautaire instelling is het vanzelfsprekend dat de tweetaligheid verplicht wordt bij aanwervingen, het taalgebruik en vooral in de communicatie met de bewoners.

Bent u op de hoogte van de moeilijkheden die de directies van RVT's ondervinden op het vlak van de controle door Iriscare van de tweetaligheid bij de aanwerving of de administratieve opvolging, maar ook bij de communicatie van het personeel met de patiënten of de bewoners?

Ik hoorde dat senioren verplicht werden Nederlands te gebruiken in bepaalde situaties, zoals tijdens de verzorging of animatie. Bent u daarvan op de hoogte?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Ik ben benieuwd over welk geval het dan ging, want ik viel een beetje van mijn stoel bij de tweede vraag van de heer Magdalijs. Als dat echt het geval was, zou ik wel eens willen weten hoe vaak Nederlandstaligen in Brussel het Frans opgelegd krijgen in de context van zorg en animatie. Dat lijkt

Depuis 2015, les maisons de repos agréées antérieurement par la Commission communautaire française (Cocof) ont toutes basculé vers la Commission communautaire commune (Cocom). Désormais, la quasi-totalité des maisons de repos établies sur le territoire de Bruxelles-Capitale sont agréées par cette dernière, à l'exception de quelques établissements agréés par la Communauté flamande. Il en a été question récemment.

En janvier 2019, à la suite de la sixième réforme de l'État, la Cocom a transféré la gestion et le contrôle des maisons de repos et des maisons de repos et de soins à Iriscare, le principal ou unique organisme d'intérêt public (OIP) bicommunautaire. Le rôle d'Iriscare est donc la gestion et le financement du secteur de la santé à Bruxelles, et plus particulièrement la reconnaissance et le financement des maisons de repos.

En transférant la gestion des maisons de repos et des maisons de repos et de soins à une institution bicommunautaire, il va de soi que l'on impose le bilinguisme aux structures concernées en matière de recrutement, d'emploi des langues et, au premier chef, d'emploi des langues avec les résidents.

Avez-vous été informé des difficultés rencontrées par les directeurs des maisons de repos et des maisons de repos et de soins en matière de contrôle par Iriscare, et plus précisément du contrôle du bilinguisme en ce qui concerne les recrutements ou le suivi administratif, mais aussi le rapport que peuvent entretenir les personnels avec les patients ou les résidents ?

Avez-vous eu connaissance de situations où l'emploi du néerlandais a été imposé à des personnes âgées dans le cadre de prestations de soins ou d'animations ? Si je vous pose cette question, c'est parce que nous avons eu des retours du terrain qui ne sont pas positifs en la matière.

M. Gilles Verstraeten (N-VA) (en néerlandais).- *Je suis tombé de ma chaise en entendant la deuxième question de M. Magdalijs. Je suis bien placé pour savoir que, souvent, ce sont les néerlandophones qui se voient imposer l'usage du français dans le secteur des soins à Bruxelles.*

me dagelijkse kost. Ik kan zelf geregeld geen Nederlandstalige zorg krijgen in Brussel.

Naar aanleiding van de zesde staatshervorming kregen monocommunautaire zorginstellingen de mogelijkheid om de overstap te maken naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). 81 zorginstellingen van de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) hebben dat gedaan, tegenover geen enkele Nederlandstalige.

Op basis van het protocolakkoord tussen de colleges van de Cocof en de GGC, van kracht geworden op 19 november 2014, genoten de instellingen in kwestie tot 31 december 2017 een overgangperiode om zich aan te passen aan de bicommunautaire erkenningsnormen, waaronder de externe tweetaligheidsvereiste.

Op 13 november 2019 heb ik daarover een schriftelijke vraag gesteld. Uit het antwoord dat ik op 9 januari 2020 ontving, blijkt dat er na een aantal sluitingen en fusies nog 69 van de 81 overgeheveldde zorginstellingen actief zijn.

De bijlage bevatte een overzicht met de namen van 68 van de 69 zorginstellingen. Alleen dagzorgcentrum Le IIIe Millénaire ontbreekt. Bij 45 van de 68 zorginstellingen, waaronder 41 rust- en verzorgingstehuizen (RVT's) en 4 initiatieven voor beschut wonen (IBW's), is een kolom toegevoegd met de datum waarop ze werden geïnspecteerd.

39 van die 45 zorginstellingen zouden een maal zijn geïnspecteerd. Bij de andere zes, namelijk vier zorginstellingen en twee IBW's, gebeurde dat zogenaamd twee keer.

Bijgevolg zijn de andere 23 zorginstellingen (Le IIIe Millénaire buiten beschouwing gelaten) blijkbaar nog niet onderworpen aan een inspectie. Het overzicht is onnauwkeurig of op zijn minst onvolledig. Volgens deze lijst zou bijvoorbeeld rusthuis Résidence Bel Air al gecontroleerd zijn op 5 december 2019, maar uit een schriftelijke vraag van 2017 bleek dat het rusthuis op dat moment al gecontroleerd was. Zo zitten er wel meer contradicties in de tabellen.

De resultaten van de inspecties bij de rust- en verzorgingstehuizen op de laatst vrijgegeven lijst

Depuis la sixième réforme de l'État, les institutions de soins monocommunautaires ont la possibilité de passer à la Commission communautaire commune (Cocom). Ainsi, 81 établissements de la Cocof ont fait ce choix, contrairement à leurs homologues néerlandophones. Ces institutions avaient jusqu'à fin 2017 pour s'adapter aux normes d'agrément bicommunautaire, notamment l'exigence de bilinguisme externe.

De la réponse à une question écrite que j'avais posée à ce sujet, il ressort qu'après une série de fermetures et de fusions, 69 de ces 81 institutions de soins sont encore actives. L'annexe comprend une liste de 68 institutions, sur laquelle seul le centre de soins de jour Le IIIe Millénaire manque. Pour 45 d'entre elles, dont 41 maisons de repos et de soins (MRS), une date d'inspection est indiquée : 39 ont été contrôlées une seule fois ; les six autres, deux fois.

Par conséquent, les 23 autres institutions de soins (abstraction faite du centre de jour Le IIIe Millénaire) n'ont pas encore été soumises à une inspection. La liste comprend toutefois plusieurs contradictions sur les dates de contrôle.

Je regrette que la dernière liste publiée ne mentionne pas les résultats des inspections dans les MRS, car il est nécessaire de faire le point sur le bilinguisme dans les établissements passés à la Cocom. En septembre 2017, il apparaissait déjà que seules trois MRS sur 49 respectaient effectivement et intégralement l'exigence de bilinguisme externe. Un tiers de ces 49 établissements violait au moins quatre des sept exigences linguistiques.

Le 23 novembre 2018, le Parlement bruxellois a voté une ordonnance qui assimile les MRS monocommunautaires agréées par la Cocof aux MRS agréées par la Cocom. L'arrêté d'exécution pour cet agrément a été adopté le 23 mai 2019 par le Collège réuni.

En conséquence, 41 des MRS encore actives sont, de facto et de jure, agréées par la Cocom. La réponse à ma question écrite m'apprend que les institutions de soins qui reçoivent actuellement des subsides de la Cocom sont bien contrôlées quant au bilinguisme de leurs statuts. L'annexe ne comprend

kreeg ik niet. Dat is jammer, want een stand van zaken op vlak van tweetaligheid in de overgehevelde zorginstellingen is noodzakelijk. In september 2017 bleek uit de resultaten van de inspecties al dat amper 3 van de - toen nog - 49 overgehevelde rust- en verzorgingstehuizen effectief de externe tweetaligheid volledig respecteerden. Het gaat dan echt over het minimum, zoals vertaalde statuten en menukaarten. Bij een derde van die 49 instellingen werden zelfs minimaal op vier van de zeven onderdelen inbreuken op de taalvereisten vastgesteld.

Op 23 november 2018 werd in het Brussels Parlement een ordonnantie goedgekeurd die de monocommunautaire rust- en verzorgingstehuizen met een vergunning van de Franse Gemeenschapscommissie gelijkstellen met rust- en verzorgingstehuizen met een GGC-vergunning. Het uitvoeringsbesluit voor deze erkenning werd door het Verenigd College van de GGC aangenomen op 23 mei 2019.

Als gevolg hiervan werken de 41 nog actieve overgehevelde rust- en verzorgingstehuizen vandaag juridisch en in de praktijk met een GGC-vergunning. In het antwoord van 9 januari 2020 op mijn schriftelijke vraag las ik dat de zorginstellingen die vandaag GGC-subsidies ontvangen wel degelijk gecontroleerd zijn op het tweetalige karakter van hun statuten. De bijgevoegde lijst bevat echter geen data voor 23 zorginstellingen en ook geen resultaten van de inspecties.

Bovendien blijkt de talenkennis van het verplegend en administratief personeel en de directeur geen deel uit te maken van een inspectie over de externe tweetaligheid. Dit lijkt ons nochtans cruciaal om de effectieve tweetaligheid van een zorginstelling te kunnen beoordelen. Volgens mij zijn de meeste medewerkers dan ook niet tweetalig, en dat is een groot probleem.

Waarom ontbreekt Le IIIe Millénaire op de lijst?

Kunt u een overzicht geven van alle inspecties met datum en een duidelijke verwijzing of het om een eerste, tweede of zoveelste inspectie gaat bij de 69 zorginstellingen? Ik zou het appreciëren, mochten

cependant aucune donnée pour 23 institutions de soins ni pour les résultats des inspections.

En outre, les connaissances linguistiques des personnels soignant et administratif et du directeur ne sont pas couvertes par l'inspection portant sur le bilinguisme externe. Or, elles nous semblent essentielles à une évaluation effective du bilinguisme d'un établissement de soins. La plupart des employés ne sont pas bilingues, et c'est un gros problème.

Pourquoi Le IIIe Millénaire ne figure-t-il pas sur la liste ?

Pouvez-vous nous donner un aperçu de toutes les inspections menées dans les 69 établissements de soins, avec leur date, en précisant s'il s'agit d'une première, deuxième ou énième inspection ?

Pouvez-vous nous communiquer les résultats des inspections déjà effectuées ? Combien d'établissements respectent l'exigence de bilinguisme externe ? Les maisons de repos qui ne la respectent pas perdront-elles l'agrément de la Cocom ?

Pourquoi les connaissances linguistiques ne sont-elles pas contrôlées ? Pourquoi des inspections supplémentaires ne sont-elles pas réalisées ? Quelles mesures la Cocom prévoit-elle pour garantir un bilinguisme effectif ?

de commissieleden die informatie kunnen ontvangen.

Kunt u ons de resultaten bezorgen van de reeds uitgevoerde inspecties? Hoeveel instellingen zijn er effectief in orde op het vlak van externe tweetaligheid?

Waarom wordt er niet gecontroleerd op talenkennis? Waarom worden er geen bijkomende inspecties uitgevoerd? In welke maatregelen voorziet de GGC om de effectieve tweetaligheid te garanderen?

Zullen rusthuizen die zelfs de externe tweetaligheid niet respecteren hun GGC-vergunning verliezen?

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen).- Vooraleer we dieper ingaan op de terechte vragen over het taalbeleid in de rusthuizen, wil ik een algemene beschouwing geven. Als het gaat over wie hier beslissingen neemt of zitting heeft in de commissie, is het telkens een aandachtspunt of die persoon Nederlands- of Franstalig is. Mij kan het niet schelen welke kleur de kat heeft, zolang ze maar muizen vangt.

(Vrolijkheid)

Ik wil wel de Brusselse regelgeving, de Bijzondere Wet en de Grondwet in herinnering brengen. Het Verenigd College beslist namelijk unaniem. Dat wil zeggen dat het voltallige Verenigd College achter bijvoorbeeld de uitleg van collegelid Maron staat. Het Verenigd College is bovendien paritair samengesteld: twee Nederlands- en twee Franstalige ministers en een minister-president die boven de taalgroepen staat. Dat is een belangrijk principe.

(Opmerkingen)

Het jeugdsanctierecht is een bevoegdheid van dit Verenigd College. Elke ordonnantie moet worden goedgekeurd met een dubbele meerderheid.

Specifiek gaat het hier om een eis van tweetaligheid, die door de voltallige meerderheid wordt gedragen. In het regeerakkoord staat dat de

M. Juan Benjumea Moreno (Groen) *(en néerlandais).*- *Lorsqu'il s'agit de prendre des décisions, on se demande toujours si la personne concernée est néerlandophone ou francophone. Pour ma part, peu m'importe la couleur du chat, pourvu qu'il attrape des souris.*

(Sourires)

Je voudrais rappeler la réglementation bruxelloise, la loi spéciale et la Constitution. Le Collège réuni, organe paritaire, décide à l'unanimité. Cela implique que l'ensemble de ses membres approuve les explications de M. Maron.

(Remarques)

L'accord de majorité indique que le bilinguisme externe doit être respecté. Tous les services de la Commission communautaire commune (Cocom) y sont donc tenus. Groen a toujours conditionné le transfert, censé viser une plus grande efficacité administrative, à cette exigence. Une approche pragmatique est donc nécessaire pour garantir que les pensionnaires des maisons de repos soient soignés dans leur langue. Il en va d'ailleurs de même des maisons de repos néerlandophones unilingues.

Les cours de langue sont essentiels, vu la difficulté qu'il y a de trouver du personnel soignant. Je vous avais demandé des données chiffrées sur ces cours

externe tweetaligheid moet worden nageleefd. Alle diensten van de GGC moeten er dus over waken en ernaar streven dat de externe tweetaligheid gerespecteerd blijft. Voor Groen was het een belangrijk principe dat de overheveling plaatsvond ten behoeve van meer bestuursefficiëntie, maar we hebben dat altijd gekoppeld aan de voorwaarde van externe tweetaligheid. Dat wil dus ook zeggen dat er een pragmatische aanpak moet komen om te garanderen dat ouderen in rusthuizen in hun eigen taal verzorgd worden. Dat geldt ook in eentalig Nederlandstalige rusthuizen. We weten hoe moeilijk het is om verzorgend personeel te vinden. Taalcursussen zijn dus essentieel.

Ik had u de cijfergegevens al gevraagd met betrekking tot de taalcursussen in ziekenhuizen. Die zijn blijkbaar behoorlijk succesvol. Vorig jaar volgden bijvoorbeeld een duizendtal mensen een taalcursus. 850 van hen volgden een cursus Nederlands. Dat zorgt ervoor dat onze ziekenhuizen op termijn tweetalig zullen worden.

Uit een vorige vraag van de heer Verstraeten maakte ik op dat in het beheerscontract van Iriscare wordt nagedacht hoe er beter kan worden samengewerkt om meer taalcursussen te organiseren. Dat lijkt mij het juiste pad. Inspectie en regels zijn belangrijk, maar we moeten ook pragmatisch zijn en ervoor zorgen dat het zorgpersoneel, dat zich inzet in zieken- en rusthuizen, Nederlands kan leren tijdens de werkuren. Zo kunnen mensen die naar een rusthuis verhuizen, in hun eigen taal behandeld worden.

Weet u al iets meer over de acties die in het beheerscontract van Iriscare zijn opgenomen?

De heer Alain Maron, lid van het Verenigd College (in het Frans). - *Vermits DéFI vindt dat het te ver gaat en de N-VA vindt dat het onvoldoende ver gaat, denk ik dat we ons niet ver van het evenwicht bevinden.*

(Vrolijkheid)

De wetgeving bepaalt dat het onthaal en de behandeling van bejaarden in rusthuizen in het Frans of het Nederlands moet gebeuren, afhankelijk van hun keuze.

dans les hôpitaux. Ils ont apparemment rencontré un certain succès, puisqu'ils ont été suivis, l'année dernière, par un millier de personnes, dont 850 pour le néerlandais. À terme, nos hôpitaux seront donc bilingues.

J'avais conclu d'une question précédente de M. Verstraeten qu'il était envisagé, dans le contrat de gestion d'Iriscare, d'améliorer les collaborations afin d'organiser davantage de cours de langue. Les inspections et les règles sont importantes, mais il faut rester pragmatique et veiller à ce que le personnel soignant puisse apprendre le néerlandais pendant ses heures de travail. Ainsi, les personnes admises en maison de repos pourront être servies dans leur langue.

Qu'en est-il des actions prévues dans le contrat de gestion d'Iriscare ?

M. Alain Maron, membre du Collège réuni. - *Puisque l'on trouve que cela va trop loin chez DéFI et pas assez loin à la N-VA, nous ne devons pas nous trouver très loin du point d'équilibre ! Intuitivement, je vous dirais que les choses ne vont pas si mal...*

(Sourires)

Vos questions s'articulent bien et je remettrai les choses en contexte pour ce qui concerne l'emploi des langues. En maison de repos, la législation

Rekening houdend met het besluit van het Verenigd College van 3 december 2009 waarin de erkenningsnormen worden vastgesteld waaraan de instellingen die bejaarden opvangen of huisvesten moeten voldoen en waarin de definities van groepering en fusie worden verduidelijkt, alsook de specifieke normen waaraan zij moeten voldoen, moeten alle documenten waartoe de bejaarde toegang heeft in het Frans of in het Nederlands zijn opgesteld, naargelang zijn taalkeuze.

De wetgeving stelt niet dat de niet-naleving van de norm een inbreuk vormt en voorziet dan ook niet in sancties. Ik wijs er wel op dat het Verenigd College tijdens de inspecties toezicht houdt op de daadwerkelijke externe tweetaligheid van de instellingen.

Met externe tweetaligheid bedoelt de wetgever de tweetaligheid van de statuten, de overeenkomsten, de website, de informatieborden, het onthaal en de documentatie. De individuele communicatie moet gebeuren in de taal van de bejaarde. Iriscare verifieert dit tijdens inspecties ter plaatse.

Hoewel het niet eenvoudig is om verplegend en verzorgend personeel aan te werven, wil ik erop wijzen dat Iriscare niet bevoegd is om kennis te nemen van de aanwervingen in deze instellingen. Iriscare mag enkel controleren of de instelling voldoet aan de personeelsnormen.

Wat de externe tweetaligheid van de administratieve behandeling betreft, vragen wij de instellingen geregeld om documenten te vertalen. Ik ben niet op de hoogte van incidenten waarbij een inwoner een bepaalde taal werd opgedrongen. Bovendien kan geen enkele norm de bewoners het gebruik van een bepaalde taal voorschrijven.

(verder in het Nederlands)

Het dagcentrum Le IIIe Millénaire had tot 2019 een erkenning bij de Cocof, maar werd naar de GGC overgeheveld. Dat zal in de lijst worden rechtgezet.

Ik bezorg een overzicht van alle inspecties aan de commissiesecretaris.

De verslagen van de inspecties zijn niet openbaar. Ze maken deel uit van de erkenningsprocedure en

prévoit que l'accueil et le traitement de la personne âgée doivent être assurés en français ou en néerlandais, suivant le choix de cette dernière.

À cet effet, compte tenu de l'arrêté du Collège réuni du 3 décembre 2009 fixant les normes d'agrément auxquelles doivent répondre les établissements d'accueil ou d'hébergement pour personnes âgées et précisant les définitions de groupement et de fusion, ainsi que les normes particulières qu'ils doivent respecter, tous les documents auxquels la personne âgée a accès doivent être établis en français ou en néerlandais selon son choix linguistique. Il s'agit d'une norme générale s'appliquant à tous les types d'établissements accueillant ou hébergeant des personnes âgées.

La législation n'érige pas le non-respect de la norme en infraction et ne prévoit donc pas de sanction. Cela étant, soulignons qu'à chaque inspection, les services du Collège réuni contrôlent le bilinguisme externe effectif des institutions.

Par bilinguisme externe, il y a lieu d'entendre le bilinguisme des statuts, des conventions, du site internet, des enseignes, de l'accueil et de la documentation. La communication individuelle, quant à elle, doit se faire dans la langue choisie par l'intéressé(e). Ces éléments sont vérifiés par l'administration d'Iriscare dans le cadre de la gestion des agréments et des inspections sur place.

S'il est de notoriété publique qu'il n'est pas facile de recruter du personnel soignant et infirmier, ces métiers étant en pénurie, je tiens à préciser que les services d'Iriscare ne sont pas compétents pour prendre connaissance des recrutements effectués par un établissement pour personnes âgées. Ces services sont uniquement chargés de vérifier si l'établissement répond aux normes en matière de personnel.

S'agissant du bilinguisme externe dans le suivi administratif, nous sommes régulièrement amenés à demander aux établissements de traduire divers documents. Je n'ai pas connaissance d'incidents liés à l'imposition d'une langue, quelle qu'elle soit, à un résident. Par ailleurs, aucune norme ne peut imposer l'utilisation d'une langue particulière aux résidents.

worden meegedeeld aan de technische commissies die over de erkenning van de instelling een advies moeten verlenen aan de leden van het Verenigd College die bevoegd zijn voor welzijn.

De externe tweetaligheid van het personeel wordt gecontroleerd tijdens de inspecties. De talenkennis van het personeel is echter geen erkenningscriterium.

Bij de planning van de inspecties die in 2020 moeten worden uitgevoerd in de instellingen voor bejaarden, wordt er voorrang verleend aan de instellingen waarvan de erkenning in 2020 verstrijkt en aan een aantal instellingen waarvan de erkenningstermijn al is verstreken.

In totaal zijn er negentig inspecties gepland met het oog op de hernieuwing van een erkenning. Daar moeten nog de inspecties in het kader van klachten en sluitingen aan worden toegevoegd.

(verder in het Frans)

Voor de verlenging van een erkenning is er geen vaste termijn. Alles hangt af van de snelheid waarmee de instelling het administratieve dossier afrondt. Ook externe factoren, zoals het verslag van de brandweer, kunnen de procedure vertragen. Elke goedkeuring moet ter advies worden voorgelegd aan de bevoegde technische commissie van Iriscare en dit advies moet worden gevalideerd door de Gezondheids- en Welzijnsraad voordat het dossier aan de leden van het Verenigd College kan worden voorgelegd. Bijgevolg bedraagt de goedkeuringstermijn minstens twee maanden na de ontvangst van het inspectieverslag.

Naar aanleiding van deze vaststellingen werden een inventaris en een actieplan opgesteld. Het actieplan steunt op verschillende pijlers:

- het geautomatiseerd beheer van de erkenningen met het oog op het verkorten van de procedure. Dit zal dit jaar operationeel zijn;

- een planning van de controles in de instellingen, gespreid over meerdere jaren, om de achterstand

(poursuivant en néerlandais)

Le centre de jour Le IIIe Millénaire a été agréé par la Cocof jusqu'en 2019, puis transféré à la Cocom. La liste sera rectifiée. Je transmettrai un état des inspections au secrétaire de commission.

Les rapports d'inspection sont uniquement communiqués aux commissions techniques qui rendent un avis sur l'agrément de l'institution au Collège réuni.

Le bilinguisme externe du personnel est contrôlé pendant les inspections. Les connaissances linguistiques ne sont cependant pas prises en compte pour l'agrément.

En 2020, les inspections des établissements pour personnes âgées auront lieu prioritairement dans les établissements dont l'agrément expirera cette année ou est déjà arrivé à expiration.

Au total, 90 inspections sont planifiées en vue du renouvellement de l'agrément, sans compter celles prévues dans le cadre de plaintes ou de fermetures.

(poursuivant en français)

Il n'y a pas de durée fixe pour le renouvellement d'un agrément. Tout dépend de la rapidité avec laquelle l'institution complète le dossier administratif. Certains facteurs externes peuvent également ralentir la procédure, par exemple le rapport des pompiers. Chaque approbation doit être soumise pour avis à la commission technique d'Iriscare compétente pour les personnes âgées. Cet avis doit ensuite être validé par le Conseil de la santé et du bien-être avant que le dossier ne puisse être envoyé aux membres du Collège réuni pour décision. Par conséquent, le délai d'approbation est d'au moins deux mois à compter de la réception du rapport d'inspection.

À la suite de ces constats, un état des lieux a été dressé et un plan d'action a été mis en place. Ce plan repose sur plusieurs piliers :

in te halen en nieuwe erkenningsaanvragen binnen de wettelijke termijnen te kunnen behandelen;

- een betere controle van de instellingen, vooral diegene die niet aan de erkenningscriteria voldoen.

Iriscare werkt aan een tabel die de vervaldata van de erkenningen zal bevatten. De tabel zal aan de commissiesecretaris worden overhandigd.

(verder in het Nederlands)

Om de tweetaligheid te garanderen, wordt er in het kader van de meerjarenbegroting onderzocht of er binnen de rusthuizen ook cursussen Nederlands kunnen worden georganiseerd, naar analogie met de spoeddiensten van de ziekenhuizen en in samenwerking met het Huis van het Nederlands. Dat zal uiteraard aan bod komen tijdens de begrotingsbesprekingen.

Wat uw vraag betreft over de vergunning van rusthuizen die de externe tweetaligheid niet respecteren, blijkt in de praktijk dat, na enig aandringen van onze administratie, de documenten in de twee talen ter beschikking worden gesteld, waarbij de externe tweetaligheid een element is dat in overweging wordt genomen in het kader van de erkenning van een rusthuis.

De heer Christophe Magdalijs (DéFI) *(in het Frans).*- Niets nieuws onder de Belgische zon. DéFI dacht dat de overheveling van de bevoegdheid van de Cocof naar de GGC pragmatisch zou verlopen. Het is duidelijk dat dit niet van het ene dag op de andere gaat, maar we hadden gehoopt dat de controles flexibeler zouden verlopen. Vaak is dat wel het geval.

Hoewel er geen geregistreerde gevallen blijken te zijn van bewoners die gedwongen worden om Nederlands of Frans te spreken, voelt het personeel zich bij de controles onder druk gezet, omdat

- la gestion informatisée des agréments en vue de raccourcir la procédure, qui sera opérationnelle dès cette année ;

- une planification des contrôles dans les institutions, étalée sur plusieurs années, dans le but de rattraper le retard accumulé et de traiter les nouvelles demandes de reconnaissance dans les délais légaux ;

- un meilleur contrôle des institutions, en particulier celles considérées comme problématiques en raison du non-respect d'une ou de plusieurs normes de reconnaissance.

Iriscare est en train de finaliser un tableau récapitulatif reprenant notamment les dates d'échéance des agréments. Celui-ci sera mis à votre disposition auprès du secrétariat de la commission.

(poursuivant en néerlandais)

Pour garantir le bilinguisme, la possibilité d'organiser des cours de néerlandais au sein des maisons de repos, en collaboration avec la Maison du néerlandais (Huis van het Nederlands), est examinée dans le cadre du budget pluriannuel.

Quant à l'agrément des maisons de repos qui ne respectent pas le bilinguisme externe, il suffit que notre administration insiste un peu pour que les documents soient mis à disposition dans les deux langues. L'agrément tient compte du bilinguisme externe de l'institution.

M. Christophe Magdalijs (DéFI).- Sous le soleil belge, les choses ne changent pas nécessairement. DéFI pensait que le basculement de la Commission communautaire française (Cocof) vers la Commission communautaire commune (Cocom) s'effectuerait de façon pragmatique. Il est évident que l'on ne passe pas du jour au lendemain d'un régime à l'autre et nous pensions qu'il y aurait une certaine souplesse dans les contrôles. C'est souvent le cas, mais pas toujours.

S'il n'y a apparemment pas de cas relevés de résidents qui auraient été forcés de s'exprimer en néerlandais ou en français, le personnel, par contre, vit assez mal certains contrôles. Ceux-ci se révèlent

bepaalde controleurs hun kennis van het Nederlands als te zwak beschouwen.

Als we dit soort meldingen krijgen, geven we ze door aan het kabinet. Samen met de administratie kan het zich hierover buigen. Het ligt voor de hand dat wanneer medewerkers hun Nederlands moeten bijspijkeren, ze een opleiding moeten krijgen.

Ik vertoef vaak in Vlaanderen. Als ik daar door een arts zou moeten worden behandeld, zou mijn eerste zorg zijn of hij een goede arts is en minder of hij perfect Frans spreekt. Het belangrijkste is dat er een aanbod is dat overeenstemt met de vraag van de bewoners en de patiënten. Zowel in de Brusselse ziekenhuizen als in de ouderenzorg kunnen voldoende Nederlandstalige patiënten worden opvangen.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- Het zal toch het ene of het andere moeten zijn. Als bepaalde medewerkers in die rusthuizen zeggen dat de controles op de tweetaligheid van het personeel bijna een soort pesterij zijn en te ver gaan, terwijl het Verenigd College zegt dat er de tweetaligheid van het personeel bijna niet wordt gecontroleerd, dan moet worden nagegaan hoe de vork precies aan de steel zit.

Wat betreft de vraag of het al dan niet om een goede therapeut gaat, los van de vraag welke taal hij spreekt: wie al eens naar een anderstalige specialist is geweest, weet dat het bijzonder moeilijk is om in die andere taal in bepaalde vaktermen uit te leggen wat precies het probleem is, zelfs als de patiënt die vreemde taal relatief goed beheerst. Zelf heb ik al ervaren dat er dan in een mengelmoes van Nederlands, Engels en Frans wordt

être assez tatillons et vécus comme des pressions parce que la connaissance du néerlandais serait considérée comme trop faible par certains contrôleurs.

Lorsque nous disposerons de ce type de signalements, nous les ferons remonter vers le cabinet. Ce dernier et l'administration pourront se soucier de cette question. Il est évident que, lorsque l'on est confronté à du personnel qui a des progrès à faire en néerlandais, la logique veut que l'on assure sa formation.

Je vais régulièrement en Flandre. Si je devais y être soigné par un médecin, ma première préoccupation serait de savoir si c'est un bon thérapeute avant de savoir s'il parle parfaitement le français. L'essentiel est d'avoir une offre qui corresponde aux résidents et aux patients. Que ce soit en matière hospitalière ou d'accueil des personnes âgées, je pense qu'à Bruxelles, nous n'avons pas beaucoup de leçons à recevoir. Il y a suffisamment d'hôpitaux en mesure d'accueillir les patients néerlandophones.

J'entends que mon collègue est tombé de sa chaise. Si moi je pose des questions qui vous font tomber de votre chaise, je suis certain que vous en auriez qui auront aussi matière à susciter la controverse.

M. Gilles Verstraeten (N-VA) *(en néerlandais).*- *Il faudrait savoir! Certains collaborateurs de maisons de repos trouvent que les contrôles sur le bilinguisme sont tatillons, alors que le Collège réuni soutient que ceux-ci sont quasiment inexistantes.*

J'entends dire que ce qui compte, c'est la compétence du thérapeute, et non la langue qu'il parle. Qui a déjà consulté un spécialiste dans une autre langue que la sienne sait qu'il est particulièrement difficile d'exposer son problème en termes précis, même lorsque l'on maîtrise assez bien la langue en question. On communique alors dans un sabir de néerlandais, d'anglais et de français. Il est important que les spécialistes aient de bonnes connaissances linguistiques.

Les résultats des inspections portant sur le bilinguisme externe sont donc communiqués exclusivement à Iriscare. Pourtant, nous avons pu

gecommuniceerd. Daarom is het belangrijk dat specialisten een goede talenkennis hebben.

U zegt dat er binnen de meerjarenbegroting aandacht zal uitgaan naar de nog te nemen maatregelen.

Over de resultaten van inspecties naar externe tweetaligheid zegt u dat de informatie nu bij Iriscare zit en dat die niet openbaar zijn. In 2017 konden we die resultaten wel nog inkijken, vermoedelijk omdat Iriscare toen nog niet operationeel was. Dat dat nu niet meer kan, is een voorbeeld van hoe het toekennen van bepaalde bevoegdheden aan Iriscare die bevoegdheden onttrekt aan de parlementaire controle. Het parlement kan nu immers niet meer te weten komen wat de resultaten van de inspecties zijn, terwijl dat in 2017 wel nog kon.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen).- Met mijn boutade dat de kleur van de kat niet uitmaakt, als ze maar muizen vangt, heb ik het over collegelid Maron. Ik ben ervan overtuigd dat er voldoende mensen zijn in het Verenigd College en in het parlement die een oogje in het zeil zullen houden.

Uiteraard vind ik dat er voldoende Nederlandstaligen moeten zijn in rusthuizen en ziekenhuizen. Dat kan door meer taalcursussen en meer taallessen op de werkvloer te organiseren. De problematiek zet ons ook aan tot nadenken over de vraag of er niet meer tweetalig onderwijs moet zijn in Brussel. Als mensen eentalig worden opgeleid, zullen ze eentalig blijven. Aangezien de bevoegdheid voor opleidingen nog altijd bij de Vlaamse Gemeenschap ligt, moet die er mee voor zorgen dat er voldoende Nederlandstalige zorgkundigen zijn in Brussel.

Ik ben blij te horen dat er in de meerjarenbegroting ruimte is voor taalcursussen in rusthuizen. In de ziekenhuizen zijn die een groot succes. Ik twijfel er niet aan dat het Huis van het Nederlands of een andere partner er ook in de rusthuizen een even groot succes van zal maken. Hopelijk vindt u zo snel mogelijk de middelen daarvoor.

en prendre connaissance en 2017, sans doute parce qu'Iriscare n'était pas encore opérationnel. En lui octroyant certaines compétences, on a soustrait celles-ci au contrôle parlementaire.

M. Juan Benjumea Moreno (Groen) *(en néerlandais).*- *Ma boutade au sujet du chat visait M. Maron. Je suis sûr que nous sommes assez nombreux, au parlement et au Collège réuni, à veiller au grain.*

Nous pouvons renforcer la connaissance du néerlandais dans les établissements de soins en organisant davantage de cours de langue sur le lieu de travail. Cette problématique devrait aussi susciter une réflexion sur l'enseignement bilingue à Bruxelles. Quand on fréquente un enseignement unilingue, on reste unilingue soi-même. Comme la Communauté flamande conserve la compétence pour les formations, elle doit veiller à ce qu'il y ait suffisamment de professionnels de la santé néerlandophones à Bruxelles.

Je me réjouis d'apprendre que le budget pluriannuel pourrait prévoir des moyens pour les cours de langue dans les maisons de repos. Dans les hôpitaux, ils ont rencontré un franc succès.

De heer Alain Maron, lid van het Verenigd College (in het Frans). - *Zoals ik al zei, betekent de tweetaligheid in rusthuizen niet dat alle werknemers Nederlands en Frans moeten kunnen. Alle documenten en inlichtingen moeten tweetalig zijn. De GGC-inspectie controleert ook of de bejaarde in zijn taal kan worden begrepen door ten minste één personeelslid. Als die persoon Nederlandstalig is en geen enkel personeelslid Nederlands spreekt, dan is er een probleem. Dit geldt tevens voor het Frans, wanneer de bejaarde Franstalig is.*

Al deze rusthuizen zijn tweetaliger dan voorheen. Toen de Cocof bevoegd was, waren ze strikt eentalig Frans. Zodra tientallen instellingen afhankelijk worden van bicommunautaire instellingen en administraties, al hun documenten vertalen en geleidelijk aan een effectieve tweetaligheid invoeren door hun personeel een taalopleiding te laten volgen, zie ik niet in wat er voor de Nederlandstaligen verloren zou kunnen gaan.

Het is belangrijk dat de GGC de regels handhaaft. Ik sta daar als minister garant voor en ik zal me daar tijdens deze regeerperiode voor blijven inzetten. Uiteraard moet ervoor worden gezorgd dat de tweetaligheid zo doeltreffend mogelijk is, door opleidingen aan het personeel aan te bieden.

Ik stel vast dat de strikt eentalige Nederlandstalige rusthuizen onder toezicht van de Vlaamse Gemeenschap zijn gebleven, niet tweetalig zijn en ook geen moeite doen om daar naar te streven.

De heer Christophe Magdalijs (DéFI) (in het Frans). - *Ik ben het volledig eens met uw laatste opmerking. Ik wil er ook op wijzen dat voor DéFI alle rusthuizen naar de GGC mochten worden overgeheveld.*

M. Alain Maron, membre du Collège réuni. - *Comme je l'ai rappelé, le bilinguisme dans les maisons de repos ne signifie pas que toutes les travailleuses et tous les travailleurs doivent être bilingues français-néerlandais. Tous les documents et toutes les informations doivent l'être. Il y a des rappels à l'ordre quand ce n'est pas le cas. L'inspection de la Cocom vérifie aussi que, de fait, la personne puisse être comprise dans sa langue par un membre du personnel au moins. Si elle est néerlandophone et que personne ne parle néerlandais, un problème se pose. C'est également le cas pour le français lorsque la personne concernée est francophone.*

Toutes ces maisons de repos sont plus bilingues qu'elles ne l'étaient avant, lorsqu'elles relevaient de la Cocof et étaient donc strictement monolingues. Tout devait être obligatoirement en français. À partir du moment où des dizaines d'institutions dépendent d'institutions bicommunautaires et d'administrations bicommunautaires, traduisent l'ensemble de leurs documents et instaurent progressivement un bilinguisme effectif, notamment par la formation du personnel en langues, je ne vois pas bien ce qui pourrait être perdu du côté néerlandophone.

Il importe que la Cocom fasse raisonnablement respecter toutes les règles et rien que les règles. J'en suis le garant en tant que ministre et je continuerai de travailler en ce sens tout au long de la présente législature. Il faudra, bien entendu, faire en sorte que le bilinguisme soit le plus effectif possible, y compris par la formation du personnel.

Par ailleurs, je remarque que les maisons de repos strictement unilingues néerlandophones sont restées sous la tutelle de la Communauté flamande. Elles ne pratiquent donc pas le bilinguisme et n'ont fait aucun effort pour y tendre.

M. Christophe Magdalijs (DéFI). - *Je souscris totalement à la dernière intervention de M. le membre du Collège réuni. Pour rappel, le groupe DéFI était partie prenante en ce qui concerne le basculement de toutes ces institutions vers la Cocom.*

De heer Gilles Verstraeten (N-VA).- De overstap naar dergelijke regels betekent natuurlijk niet dat we niet mogen toezien op de naleving ervan. Daarmee verzekeren we ons dat de invoering van tweetalige zorg geen lege doos wordt, zoals in het verleden al te vaak is gebeurd.

- *De incidenten zijn gesloten.*

M. Gilles Verstraeten (N-VA) (*en néerlandais*).- *Le passage à de telles règles ne nous empêche pas de veiller à leur respect. Nous éviterons ainsi que l'instauration des soins bilingues ne soit une boîte vide, comme cela a souvent été le cas.*

- *Les incidents sont clos.*